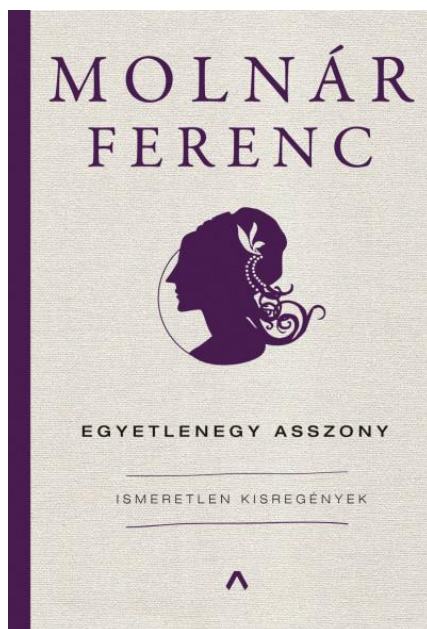

Molnár Ferenc

Egyetlenegy asszony

Ismeretlen kisregények

Századfordulós Monarchia-hangulat lengi át az olvasók számára eddig ismeretlen Molnár-regényeket, amelyek ugyan önálló művek, mégis közös témájuk mentén - ami a szerelem - akár összetartozóknak is hihetnénk. Az 1899 és 1902 között írt opuszok szereplői ugyanazt a kérdést járják körül újra és újra, s miközben meg kell

küzdeniük számos társadalmi elvárással és konvencióval, pletykával és görcsösséggel, valamennyien felismerik, hogy az egyéni érdek, a tiszta érzelem vezérelte vágy és az elvárások korántsem fedik egymást. Sőt!

Egyik történet Budapesten, a belvárosban és a Városliget környékén játszódik, a másik Felvidéken, egy világvégi bányászfalucskában, ahova elvált pesti hölgy érkezik és kavarja fel a hétköznapiok szénporlepte unalmát, a harmadik pedig Selmec környékén: a bányásztelepülés világtól elzárt házai között sármos ügyvéd sétálgat különös megbízással, melynek tárgya az utolsó eladó ház, a gond azonban nem ez, hanem az eladó öregúr leánya által szabott feltétel.

Mi a közös a pesti kisasszonyban, az elvált úrinőben és a nagyvárosba vágyó falusi álmodozó csitriben? És mit akar egy vidéki zárt közösség férfitársadalma a településre került dámával? Esetleg a pesti úrifíú él vissza hatalmával, amikor ujja köré csavarná a falu üdvöskéit?